

Dosarul nr. 2rh-168/18

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud: G. Bivol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: N. Clima, I. Druță, I. Corolevski)

Î N C H E I E R E

10 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătoria

Ion Druță
Ala Cobăneanu
Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire declarată de Anatoli Dudnic,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dudnic împotriva Magazinului Central „UNIC” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Anatoli Dudnic împotriva deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a ț ă:

La 10 octombrie 2012 Anatoli Dudnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Magazinului Central „UNIC” SA cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Anatoli Dudnic a indicat că la 02 aprilie 2012 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 68 privind suspendarea contractului individual de muncă din motivul că se afla în stare de ebrietate la serviciu. Ulterior, la 11 iulie 2012 a primit ordinul nr. 148 privind concedierea pentru prezentarea la serviciu în stare de ebrietate.

A specificat că de fapt, în ziua respectivă nu era în stare de ebrietate ci era supra obosit din motivul că în noaptea anterioară a avut grijă de mama sa bolnavă.

A relatat că ordinele nr. 68 din 02 aprilie 2012 și nr. 148 din 11 iulie 2012 sunt ilegale din motivul expus mai sus, dar în special ordinul de concediere nr. 148 este ilegal deoarece acesta i-a fost adus la cunoștință și aplicată sancțiunea disciplinară la 11 iulie 2012, adică după 3 luni și 9 zile, pe când art. 209 Codul muncii stabilește termenul de o lună pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 68 din 02 aprilie 2012 și nr. 148 din 11 iulie 2012, restabilirea la locul de muncă în funcția de lăcătuș categoria a

V-a al Biroului Tehnic Ingineresc, încasarea salariului mediu lunar pentru lipsa forțată de la lucru începând cu 11 iulie 2012 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral determinat de instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu mai mic de un salariu mediu lunar.

Prin hotărârea din 08 aprilie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, acțiunea depusă de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatoli Dudnic și menținută hotărârea din 08 aprilie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Prin încheierea din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, recursul lui Anatoli Dudnic a fost declarat inadmisibil.

La 17 septembrie 2015 Anatoli Dudnic a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, cerând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii instanței de recurs cu dispunerea judecării recursului.

Prin încheierea din 04 noiembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire depusă de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 16 august 2016 Anatoli Dudnic a depus o nouă cerere de revizuire, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, rejudecarea recursului declarat de Anatoli Dudnic, casarea deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 08 aprilie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 28 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire depusă de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 30 decembrie 2016 Anatoli Dudnic a depus o nouă cerere de revizuire, solicitând anularea încheierilor Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016, 04 noiembrie 2015 și 01 aprilie 2015, cu examinarea în fond a recursului și casarea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 15 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire înaintată de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 25 august 2017 Anatoli Dudnic a depus o nouă cerere de revizuire solicitând anularea încheierilor Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2017 și 01 aprilie 2015, cu examinarea în fond a recursului și casarea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 25 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire înaintată de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 31 ianuarie 2018, Anatoli Dudnic a depus o nouă cerere de revizuire, solicitând anularea încheierilor din 25 octombrie 2017 și 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, examinarea în fond a recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în apel.

Prin încheierea din 21 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire înaintată de Anatoli Dudnic a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 19 iunie 2018, Anatoli Dudnic a depus cerere de revizuire împotriva

încheierii din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Anatoli Dudnic împotriva deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat inadmisibil, solicitând casarea deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de revizuire, reiterând circumstanțele expuse în cererile depuse anterior, și invocând prevederile art. 449 lit. b) CPC, a indicat că doar în cazul rejudecării cauzei ar putea fi audiat medicul narcolog, precum și ar fi posibilă interpelarea de la Dispensarul Republican de Narcologie a înregistrării video din 02 aprilie 2012.

Studiind materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu articolul 446 din CPC, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Articolul 451 alin. (1) – (4) din CPC prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeiuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea articolului 453 alin. (1) lit. a) din CPC.

Totuși, în urma modificărilor operate la articolele 446 și 448 din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. Totodată, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Din această perspectivă, Colegiul trebuie să se pronunțe dacă încheierea irevocabilă de inadmisibilitate poate fi supusă revizuirii și dacă Curtea Supremă de Justiție este competentă să judece o atare situație juridică.

Cu privire la primul aspect, instanța de judecată notează că articolul 440 alin. (1) din CPC confirmă că încheierea de inadmisibilitate a unui recurs nu se referă la fondul cauzei, ceea ce face aplicabil articolul 446 alin. (2) din CPC. Cu toate acestea, temeiurile indicate la articolul 433 lit. a¹) – d) din CPC pot fi apreciate doar de instanța de recurs, iar lipsa unei căi de a atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de articolul 20 din Constituția Republicii Moldova și articolul 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la

principiul certitudinii juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (cauza Riabik vs. Rusia, și Pravednaya vs. Rusia, 18 noiembrie 2004). Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (cauza Nikitin vs. Rusia).

La acest capitol, Colegiul observă că prin încheierea din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost declarată inadmisibilă cererea de recurs în baza temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Drept consecință, instanța de judecată trage concluzia că încheierea sus – citată nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Anatoli Dudnic. Or, este evident că hotărârea din 08 aprilie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, fiind contestată cu apel, a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 07 octombrie 2014. Conjunctura descrisă supra determină posibilitatea depunerii revizuirii la Curtea de Apel Chișinău, conform competenței din articolul 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, Colegiul relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, articolul 446 alin. (1) din CPC stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se revizuiesc în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alineatul (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei. Mai mult, o situație juridică similară a fost introdusă de legislator prin punctul 145 din articolul III din Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018. Așadar, potrivit acestor completări, instanța de recurs are competența de a considera inadmisibil recursul în cazul în care este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

Astfel, raționamentele de mai sus fac aplicabile prevederile art. 453 alin. (1) lit. a) din CPC, potrivit căruia după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Pe baza celor prezentate, instanța accentuează că în virtutea argumentelor sus enunțate, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere articolul 446 și 451 alin. (1) lit. a) din CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că revizuirea depusă de Anatoli Dudnic urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru a respecta certitudinea juridică și buna – administrare a justiției, instanța de judecată explică revizuentului, dar și instanței competente de a examina revizuire, că inadmisibilitatea cererii, nu exclude posibilitatea adresării cu aceeași cerere de revizuire la Curtea de Apel Chișinău, conform competenței.

În subsidiar, dreptul revizuentului de a formula cererea de revizuire în fața instanței competente demonstrează că aplicarea unei atare soluții nu derogă de la dispozițiile generale și nu restrânge drepturile procedurale, din moment ce nu este afectat dreptul de acces la justiție.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatoli Dudnic, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Dudnic împotriva Magazinului Central „UNIC” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas